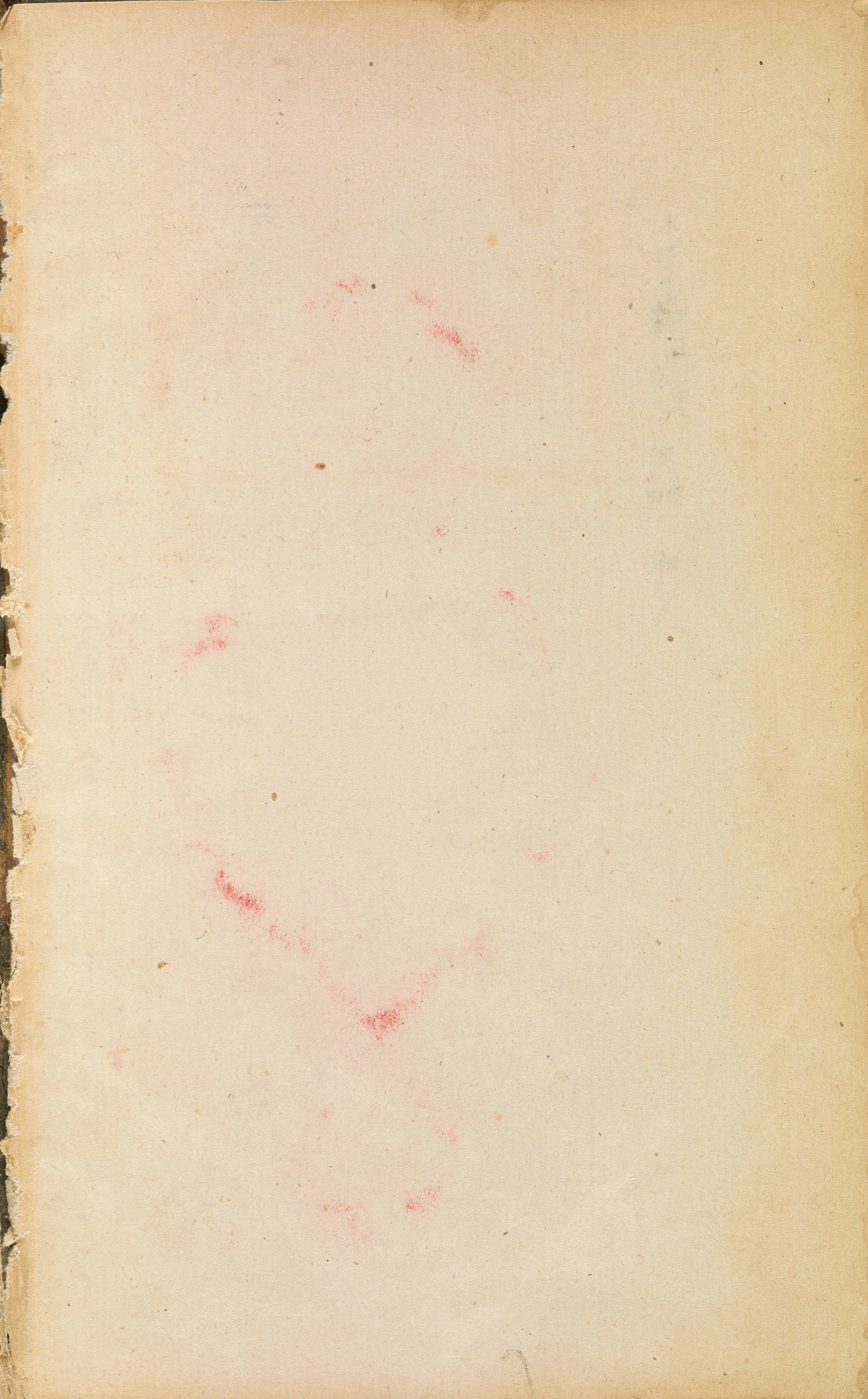

مهم ضروری
زول

عَلَيْهِ
سَلَامٌ

سورة فاتحة الكتاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عزای بخشاینده مهربان

بنام

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سپاس و خدای است پروردگار جهانیان

مَا لِكُ يَوْمَ الدِّينِ

بادشاه روز جزا ترا و بس چه هستیم دراز تو

لَسَنَعَيْنِ

بایر می میجوئیم برسان ما راه است

صِرَاطٍ

راه کسالی که انعام کرده بر ایشان نذراه آنکسانی

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

که خشم کرده بر ایشان نذراه گمراهان

سورة البقرة

معتبر از حضرت رسول
منقول است که هر که سوره
حمد را بخواند حق تعالی
بعد در آیه که از آسمان
نازل شده است ثواب ببارد
که امت کنند
دل بسته معتبر
از حضرت صادق
منقول است که هر که اعلی عرض
شود در همان وقت منت
سوال حمد در آنچه از رعلتش
بر طرف کند که منت نماید اگر نه عیب
منقاد مریب بخواند من منت از برای او

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

این کتاب مسح می‌کند در آن رسماً

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

مهر به کاران آنانکه می‌کنند به پنهان دیبای می‌دارند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

نمازها و از آنچه روزیدادیم ایشانرا نفقه میکنند و آنانکه

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

می‌کنند با آنچه روزیدادیم بسوی تو و آنچه فرود فرستاده شد بسوی تو

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

و با عزت ایشان جزم می‌دارند همیشه بر او عیب است اند

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

از جانب پروردگار خود و انکرده ایشانند رسالاران برستی که آنانکه

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

کفر و اسوای علیهم و اندر تصم نام لم تذکرهم

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

کفر و زیند یکسانست نسبت به ایشان خواه هم نامی ایشانرا تا بیست نامی ایشانرا

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

و علی بصرهم غشاوة و لهم عذاب عظیم

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

و من الناس من يقول آمنا بالله و بالیوم الآخر

و از مردمان کسانی اند که می‌گویند کردیم بخدا در روز قیامت

از

حضرت

امام محمد باقر
منقول است هر که سوره

بقره و آل عمران را بخواند

این دو سوره در روز قیامت

بر سر او سایه می‌کنند مانند

دو ابر بادود

۱۰۱

اگر این سوره را

بر کسی در وی باشد

یا در او چشم زده باشند

صرح داشته باشد یا فرسخ

فقد داشته باشد آن امر

از او زایل شود

۱۰۲

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ يُجَادِعُونَ اللَّهَ وَاللَّيِّنَ

دینستند نشان کردندگان فریب میدهند بجان خود خدا را و آنانکه

آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

کردند فریب میدهند مگر نفسهای خود را و نمیدانند

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ

در دلهای ایشان مرضی است پس زیاد کرد ایندها را خدا مرض و در پیش از بهت عذاب

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ وَإِذَا مِيلَ

در ذناب بیب دروغی که بر میبامتند و هرگاه گفته شود

لَهُمْ لَا نَفْسٌ دُونَ لَارِضٍ فَاَلَا أَلَمَّا نَحْنُ مُصِلِحُونَ

در پیش از انا و کینند در زمین گویند خیر این نیست که اصلاح کار اینهم

إِلَّا أَنْتُمْ هُمْ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

اگر بپاشید که انکرده افاد کند گانند و لیکن نمیدانند این معنی را

وَإِذَا فِئَكُ لَهُمْ آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ فَاَلَا نُؤْمِنُ

و هرگاه گفته شود ایشان که بگردید چنانکه کردند مردمان منب گویند یا ایمان آوردیم

كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ إِلَّا أَنْتُمْ هُمْ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ

چنانکه ایمان آوردند کخردان اگر بپاشد که نشان ایشانند کخردان و لیکن

لَا يَعْلَمُونَ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا فَاَلَا أَمَّا

نمیدانند و هرگاه بجزند آنانکه کردند گویند کردیم

وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شُيُوبِهِمْ فَاَلَا أَلَا مَعَكُمْ

و هرگاه خلوت کنند با پیشوایان خود گویند بدستی که با شما ایم

لَا مَنَّا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤْنَ اللَّهُ لَيْسَ تَهْزِؤُكُمْ

بهیقت که نیستیم بجز استهزاکندگان خدا استهزا میکند ایشان

و يعلم

وَعِيْدُهُمْ فِي طَعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٠١﴾ اُولَئِكَ

و می کشد بنیازا در نرسشی خودشان سرگردان ایشانند

الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَا رَبِحَتْ

که دوی که حزیبه اند که راهی را بدیست پس سود نداد

تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٠٢﴾ مَثَلُ كَثِيرٍ

باز کافی ایشان دینوند راه نیستگان حال ایشان مانند حال

الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ

کسایت که بر افروزند آتشی پس چون روشن شود اطراف ایشان

ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا

برده خدا روشنی بنیازا دو کند از ایشان در تاریکیها که بسج

يُبْصِرُونَ ﴿١٠٣﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

عمی بینند ایشان کرانند کفکانند کورند پس ایشان باز گشت نخواهند کرد

اَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَ

با حال ایشان چون حال کسایت که ایشان بارانی رسد از آسمان که در آن تاریکیهاست و آواز رعد

بَرْقٌ يُجْعَلُونَ اَصَابِعَهُمْ فِي اْذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ

برق میگردانند انگشتان خود در گوشهای خود از بیم صاعقا

حَذَرًا لِّمَوْتٍ وَاللَّهُ مَخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٠٤﴾ يَكَادُ

از ترس مرگ خدا اطاعت کند بدست کافران نزدیکست

الْبَرْقُ يَخْطَفُ ابْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَهُمْ

که برق بر بایر دیدنی بنیازا که هرگاه روشن کند برق راه بر ایشان

مَشَوْا فِيهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ فَاُمُورًا لَّوْ شَاءَ اللَّهُ

راه روند در آن و چون تاریک شود راه بر ایشان بایستند و اگر خواستی خدا

لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

هر آینه بر وی شنوایی ایشانرا و دیدهای ایشانرا برستی که خدا بر هر چیز

قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي

تواناست ای مردمان بسپند پروردگار خودرا که

خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

برید آورد شما را و آنانکه پیش از شما بودند تا که شما بر میزید

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً

آنکه برید آورد برای شما زمین را فرش گسترده و آسمان را بنیاد برافراشته

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ

و فرود آید از آسمان آب پس بس برون آورد باو از میوه

رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

روزی برای شما پس نگردید در برابر او تمااین دشمنان میدانید

وَأَنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا

و اگر یابید در شک از آنچه فرود فرستادیم بر بنده خود پس بیایید

بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ

سوره نامند او و بخوانید کواکان خودرا از غیر

اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٠﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ

خدا اگر بسپند است راست گویان پس اگر نگردید در هرگز نخواهید کرد

تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَ

نخواهید کرد پس بر میزید از آتش که آتش افروز آنها مردمان و

الْجِبَالُ مَعَهُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١١﴾ وَيَبَشِّرِ الَّذِينَ

سنگهاست آماده شده برای کافران و مرزده دهه آنها که

أَمْنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

کردند و کردند کارهای نیکه که در نهایت است بویست آنها می که می رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

از زیر آنها اینها هرگاه روزی داده شوند از آن از میوه

رُزِقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأْتُوا

روزی گویند این آن میوه است که روزی ما را از پیش داده بودند

بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ

آن مانند هم باشند در نهایت در آن زنان پاکیزه و ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ

در این باورند برستی که خدا شرم نمیکند که مثل زند

مَثَلًا مَا بَعُوضَةٌ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا

چیزی از جنای جقه مانند پس پس آنچه بالاتر از است پس، آنانکه کرده اند

فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

پس میدانند که او حق است از پروردگارشان و اما آنانکه نکرده اند

فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ

پس میکنند چه چیز است خدا این داستان در ضلالت میکند از خدا

كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

بسیار در راه نماید بسیار و نمیکند از ضلالت با آن گناهنازان را

الَّذِينَ يَفُضُّونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ

آنانکه میکنند همان خدا را پس از استوار کردن او و میزنند

مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ﴿٥١﴾

آنچه فرموده خدا آن که بپوشد کرده شوند و فساد نمایند در زمین

أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ

انگروه ایشانند زاینکاران چگونه کافر میشوید بحق خدا

وَكُنْتُمْ أَمْوَانًا فَأَحْمِلُوا كُفْرَ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿١٠١﴾

و حال آنکه شما بودید بیگانه بودید از کفر ایشان را پس میرا ایند شما را پس ننده کرد ایند شما را

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٠٢﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ فِي

پس بسوی او بازگردید اوست آنکه بهیچ آورد برای شما آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ

زمین است همه پس صفت نمود آفرین آسمان را پس درست کرد آنرا

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠٣﴾ وَإِذْ قَالَ

هفت آسمان و هذا بهر چیزی داناست همچون گفت

رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

پروردگارتو مفرشتگان را برستی که من آفریننده ام در روی زمین خلیفه

قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ

گفتند آیا خلیفه میکنی در روی زمین کسی که فساد کند در آن و بریزد خونها را

وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ﴿١٠٤﴾ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا

و ما تسبیح میکنیم بحمادتو و تترتیب میکنیم عزرا گفت برستی که من تبارا تم جزرا

تَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ

شما میدانید و آموخت آدم نامهای مخلوقات همه آنها پس عرض کرد صاحب عالمها

عَلَى الْمَلَائِكَةِ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

بر فرشتگان پس گفت جزو ایند مرا نامهای اینگروه

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ

اگر راست گویان گفتند ذشتگان باک و منزه است از استغناء

لَنَا الْأَمَّا عَلَّمْنَا إِيَّاكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

ما را که آنچه آموخته با برستی که توفی دانای درست کردار

قَالَ مَا آدَمُ أَنْبِيئُهُمْ بِاسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَاهُمْ بِاسْمَائِهِمْ

گفت ای آدم جزده ایشان را بنامهای ایشان بنامهای ایشان

قَالَ لَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

گفت خدا ای بگفتم من شمارا که من میدانم آنچه پنهانست در آسمانها و زمین

وَأَعْلَمُ مَا تَبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

و میدانم آنچه را که پنهانند و آنچه بودند که پنهان میکردند و چون گفتم

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

مردشتگان را که سجده خدا کنند بشکر از عفت آدم پس سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد

وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

و بزرگی نمود و بود از کافران و گفتم ای آدم

أَسْكُرُ أَنْتَ وَزَوْجَكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا

ساکن شو در دشت در بهشت و بخورید از میوهای آن حورین فرادان

حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

هر جا که خواهید نزدیک شوید این درختا پس سید از شما کاران

فَزَلَمَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهَا

پس بلغزاند ایشان را ابلیس سبب آن درخت پس بیرون کرد ایشان را از آنچه بودند در آن

وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

و گفتم فرودید و حال آنکه برخی از شما برخی را دشمن است و در شمار است در زمین

مَسْتَفْرِقِينَ وَمِنَّا عَالِمُ الْغَيْبِ فَتَلَقُوا آدَمَ مِنْ بَدْنِهِ

قرارگاہی بر خوردار می تا هنگامی پس از گرفت آدم از بدو در کار خود

كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

سخانی چند پس از پذیرفت براد برستی که ادبست تو به پذیرد در بیان

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا لَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْ هُنَا

گفتم سرورید از آنها همه پس اگر بیاید شمارا از من به است

مَنْ يَتَّبِعْ هَذَا يَفْضَحْ عَلَيْهِمْ وَأُولَاهُمْ يُجْرُونَ

پس هر که برود کند به است مرا پس نیستی بر ایشان و از ایشان اندوه خورند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

دانان که کافرند و تکذیب نمودند آیاتهای ما انکوه باران

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

ایشان اند ایشان در آن جا دیدند ای فرزندان یعقوب یاد کنید

ذُرِّيَّتِي إِنِّي آنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي وَأَوْفِ

لعهنت مرا که نعمت نمودم بر شما و وفا کنید بعهدم تا وفا کنم

بِعَهْدِكُمْ وَآيَاتِي فَارْهَبُونَ ﴿١٠٧﴾ وَأَمِنُوا بِمَا

بعهد شما و از من پس ترسید و ایمان آوریید با آنچه فرود شد

مَصَدَّقًا فَلَمَّا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰئِكَ كَافِرِينَ وَلَا

قال آنکه تصدیق کنند جزیت که با شماست و مباشید اول کسی که کافرند آن

تَشْرُوا بِالْآيَاتِ ثَمَّ قَلِيلًا وَآيَاتِي فَاتَّقُونَ ﴿١٠٨﴾

مفروشید آیاتهای مرا بهای اندک و از من پس برهیزید

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ

و اینچنین سازید حق را با باطل و پوشانید حق را و شما

تَقَلُّونَ ﴿١٠٩﴾ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

میدارید و بپایید ایستاد نماز را و بدهید زکوة را

اللَّهُمَّ
اهْدِنَا

بِهَدْيِ الْقُرْآنِ

وَعَافِنَا بِعَيْنَيْ الْقُرْآنِ وَ
ادْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِشَفَاعَةِ الْقُرْآنِ وَ
ارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَن سَيِّئَاتِنَا
بِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ

الرَّحِيمِينَ

عَبْدُ
مُؤْمِنٌ
مُؤْمِنَةٌ

